

драгоцѣнното ви съкровище безъ всяко съмнѣніе ; но вѣй нѣма да го загубите, ако ми го оставите. Колѣнопреклонно припадамъ предъ васъ, и моля вѣи да ми отстѣжпите това драгоцѣнно съкровище, пълно съ прелести. Прося вѣи това съкровище, господине, и добрѣ ще сторите да ми го отстѣжпите.

Грабчо.

Нищо нѣма да сторя ; какво ще каже това ?

Стоилъ.

Най смы си дали единъ на другій взаимно обѣщаніе и смы ся заклѣли да не ся раздѣлимъ никога !

Грабчо.

Чудно е това обѣщаніе, а еще по чудна е клятвата !

Стоилъ.

Да, съгласили смы ся да смы наедно всякога.

Грабчо.

Увѣрявамъ вѣи чи азъ ще вѣи раздѣля.

Стоилъ.

Освѣнъ смъртъта нищо друго не може вѣи раздѣли.

Грабчо.

Боже ! тозъ чилѣкъ е полуудѣль за моите пары !